

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: J. O.

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: ČEZ Distribuce, a.s.
sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín

J. B.
Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a.s.
sídlem 28. října 1235/169, 709 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2024, č. j. MSK 69440/2024, ve věci odnětí
nebo omezení vlastnického práva

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobce je **povinen** zaplatit ČEZ Distribuce a.s. na náhradě nákladů řízení částku 5 768 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení J. B. a Severomoravské vodovody a kanalizace a.s. **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2024, č. j. MSK 69440/2024, jímž žalovaný částečně změnil výrok rozhodnutí Magistrátu města Havířova ze dne 5. 12. 2023, č. j. MMH/147274/2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým Magistrát města Havířova pro zřízení a provozování zařízení distribuční soustavy elektrické energie pod názvem „*H. B. X, B., příp. NNK-rozšíření distribuční sítě NN v délce cca 96 m v k. ú. X*“ rozhodl o omezení vlastnického práva žalobce a P. O. zřízením práva odpovídajícímu věcnému břemeni k částem pozemků v k. ú. X, a to pozemku parc. č. X v rozsahu 10 m², k pozemku parc. č. XA v rozsahu 122 m², k pozemku parc. č. XB v rozsahu 16 m², ve prospěch vyvlastnítele, společnosti ČEZ Distribuce a.s.
2. Pro úplnost soud již úvodem uvádí, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v režimu zák. č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury (dále „zákon o urychlení výstavby“).

Žalobní body

3. Žalobce napadenému i prvostupňovému rozhodnutí vytkl, že jsou nezákonná a nesprávná, a ietrvymezil tři námitky. Jednak namítl, že žádost o vyvlastnění byla podána více než po 6 letech od nabytí právní moci územního rozhodnutí. Další námitkou bylo, že se nejedná o stavbu podle zákona o urychlení výstavby. V neposlední řadě žalobce namítl, že se správní orgány přesvědčivě nevypořádaly s námitkami, které v odvolání uplatnil žalobce se svou manželkou.
4. Žalobce proto navrhl, aby krajský soud rozhodl o tom, že se napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobní námitky zůstaly v obecné rovině a že považuje napadené rozhodnutí za zákonné a odkázal se na jeho odůvodnění. Poukázal na to, že se jedná o stavbu podle liniového zákona a je podstatná skutečnost, že žádost o vydání rozhodnutí o vyvlastnění byla podána v době platnosti územního rozhodnutí, což bylo splněno. S námitkami žalobce a jeho manželky se řádně vypořádal, přičemž žalovaný zdůraznil, že žalobce ani neuvedl konkrétní námitku, kterou by se žalovaný nezabýval. Žalobu proto navrhl zamítnout.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení

6. K žalobě se rovněž vyjádřila společnost ČEZ Distribuce, a. s. Ta ve shodě se žalovaným zdůraznila, že žalobní námitky jsou pouze obecné. K námitce podání žádosti o vyvlastnění uvedla, že územní rozhodnutí bylo v době podání žádosti o vyvlastnění platné, což vyplývá i z § 2 odst. 5 zákona o urychlení výstavby. K námitce, že se v případě řešené stavby nejedná o stavbu podle zákona o urychlení výstavby, společnost uvedla, že z § 2 odst. 2 písm. b) bodu 2. a § 45 zák. č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích (dále „energetický zákon“), je zřejmé, že elektrická přípojka ve vlastnictví provozovatele distribuční soustavy je součástí distribuční soustavy v elektroenergetice, a tedy stavbou energetické infrastruktury, na kterou se vztahují příslušná ustanovení zákona o urychlení výstavby. K poslední námitce, tj. nevypořádání

Shodu s prvopisem potvrzuje

námitek v průběhu správního řízení, společnost uvedla, že má za to, že veškeré námitky žalobce a jeho manželky. Z uvedených důvodů tak navrhla žalobu zamítnout.

7. Dále se k žalobě vyjádřila paní J. B. Ta uvedla, že od ledna 2016 má sepsanou smlouvu o smlouvě budoucí u společnosti ČEZ o odběru elektřiny a že se těší, až bude zdroj elektřiny moci užívat. Staré připojení je již nefunkční. Připojení domu na zdroj vody a elektřiny vnímá jako nezbytné. Ke svému vyjádření předložila fotografii přeseknutého drátu.

Replika žalobce

8. Žalobce před konáním ústního jednání zaslal krajskému soudu repliku, ve které uvedl, že žalobu považuje za projednatelnou i přes její stručnost. Setrval na svém názoru, že stavba nepodléhá zákonu o urychlení výstavby. Navíc platnost územního rozhodnutí skončila dne 9. 1. 2024 a za této situace je územní rozhodnutí neuplatnitelné. To měl soud ověřit dotazem u vyvlastňovacího úřadu. Dále namítl, že je dána překážka věci rozhodnuté, neboť vyvlastňovací úřad umožnil vedení vyvlastňovacího řízení o zcela stejném předmětu, ohledně kterého již dříve k vyvlastnění došlo. Bez významu podle žalobce je, že toto dřívější rozhodnutí bylo následně zrušeno. Vyvlastňovací úřad měl řízení, z něhož vzešlo napadené rozhodnutí, zastavit, neboť vyvlastnitel k výzvě správního orgánu nedoplnil ve stanové lhůtě podklady ohledně šetrnosti navrhovaného záměru.
9. Dále žalobce namítal posouzení vyvlastňovacího úřadu stran charakteru stavby. Podle žalobce nejde o rozšíření distribuční sítě, ale o stavbu přípojky, která má sloužit jediné nemovitosti, a to nemovitosti J. B. ČEZ Distribuce nesleduje záměr spočívající v rozšíření distribuční soustavy, ale pouze sanování pochybení J. B. Podle žalobce jde o obcházení a zneužívání zákona. O součást distribuční soustavy nemůže jít ani z toho důvodu, že elektrická přípojka není ve vlastnictví provozovatele distribuční soustavy, protože je ve vlastnictví paní B. K tomu navrhl žalobce, aby soud učinil dotaz na ČEZ Distribuce.
10. Faktický účel přípojky nemůže podle žalobce zakládat existenci veřejného zájmu, neboť aspektem veřejného zájmu je jeho společenský a kolektivní prospěch. Pokud má přípojka sloužit jediné nemovitosti, jedná se o ryze soukromý zájem.
11. Žalovanému rovněž vytkl, že nesprávně posoudil šetrnost samotného řešení, které nerespektuje zásadu subsidiarity, ani kořenový systém vzrostlých dřevin a stávající stavby. Žalobce namítal, že navrhoval jiné řešení, které by bylo méně zatěžující, avšak jej s ním nikdo neprojednal. Správní orgán nepřihlédl ani k dopadům ochranného pásma. Poukázal na geometrický plán, který podle žalobce neodpovídá skutečnosti. Správní orgány existující odchylky bagatelizují a věc neprověřily.

Zjištění ze správního spisu

12. Ze správního spisu soud zjistil, že společnost ČEZ Distribuce, a.s. dne 28. 2. 2023 podala žádost o zahájení vyvlastňovacího řízení a vydání rozhodnutí o vyvlastnění spočívající v omezení vlastnického práva k částem pozemků v k. ú. X, a to pozemkům parc. č. X v rozsahu 10 m², parc. č. XA v rozsahu 122 m², parc. č. XB v rozsahu 16 m², ve vlastnictví žalobce a jeho manželky P. O., jak bylo vyznačeno v geometrickém plánu č. 1208-425/2017.
13. K omezení mělo dojít za účelem zřízení a provozování zařízení distribuční soustavy elektrické energie pod názvem „H. B. 876/9, B., příp. NNk-rozšíření distribuční sítě NN v délce cca 96 m v k. ú. X“, pro kterou bylo vydáno územní rozhodnutí Magistrátem města Shodu s prvopisem potvrzuje

Havířova dne 29. 7. 2016 pod č. j. MMH/24131/2016-10. Územní rozhodnutí nabylo právní moci 9. 1. 2017. Následně bylo rozhodnuto o prodloužení platnosti tohoto územního rozhodnutí do 9. 1. 2024.

14. V následném vyrozumění o zahájení řízení byli účastníci poučeni o tom, že na vyvlastňovací řízení se vztahuje zák. č. 416/2009 Sb. Po zahájení řízení uplatnily námitky manželé O., v nichž namítaly, že:
 - a. existuje překážka věci rozhodnuté,
 - b. absenci veřejného zájmu, neboť se nejedná o záměr podle liniového zákona,
 - c. probíhá obnova katastrálního operátu, proto nelze provést vyvlastnění dle geometrického plánu,
 - d. navrhovaná trasa vedení nebyla s vyvlastňovanými projednána, omezení není proporcionální a došlo by ke znehodnocení jejich pozemků,
 - e. navrhovaná výše náhrady za vyvlastnění je v rozporu se zákonem nepřiměřeně nízká.
15. Proto navrhli, aby vyvlastňovací úřad žádost o vyvlastnění zamítl.
16. Následně vyzval vyvlastňovací úřad vyvlastnítele, aby doložil aktualizovaný znalecký posudek stran výše náhrady za vyvlastnění a aby doplnil svou žádost o zdůvodnění, proč věcné břemeno nelze navrhnout šetrněji, tj. na hranici pozemků, kde již jedno břemeno existuje.
17. Na tuto výzvu vyvlastnitel reagoval doložením aktualizovaného znaleckého posudku a argumentoval, že v rámci vyvlastňovacího řízení již není prostor pro posuzování alternativních variant řešení stavebního záměru a že věcné břemeno bylo navrženo v souladu s trasou stavby DSE znázorněnou v situačním výkrese, jenž tvoří nedílnou součást platného územního rozhodnutí č. MMH/24131/2016-10 ze dne 29. 7. 2016. Vyvlastnitel nicméně uvedl, že trasa byla navržena co nejšetrněji ve vztahu k pozemkům žalobce, kdy jednak bylo nutné respektovat stávající ochranné pásmo podzemního vodárenského zařízení společnosti Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a.s., a jednak respektovat kořenový systém stávajících vzrostlých dřevin.
18. Po proběhlém ústním jednání žalobce s jeho manželkou doplnili další námitky. Opětovně namítali, že není dán veřejný zájem na vyvlastnění a že není zřejmé, z jakého důvodu má být elektrická přípojka součástí distribuční soustavy. Dále namítali, že vyvlastnění, jak jej navrhl vyvlastnitel, podle geometrického plánu neodpovídá skutečnosti. Geometrický plán je totiž zhotoven podle digitalizované katastrální mapy, která vzniká pouhým převedením podoby do grafické mapy a je charakterizovaná nízkou přesností. Připomněli, že stále probíhala obnova katastrálního operátu. Namítli rovněž, že rozsah vyvlastnění koliduje s územním rozhodnutím, neboť ochranné pásmo na každou stranu činí 1 metr podle § 46 odst. 5 energetického zákona. Dále namítali, že nekorektnost tvrzení vyvlastnítele o hrazení nákladů na přípojku, když každý žadatel o nové připojení musí uhradit podíl na nákladech. Opětovně namítli, že s nimi nikdo neprojednal vedení přípojky.

19. Namítali, že trasa vedení elektrické přípojky by ochranným pásmem omezila další velkou část pozemků ve vlastnictví vyvlastňovaných, že nerespektuje kořenový systém zeleně vyvlastňovaných na pozemku parc. č. XB. Věcné břemeno a ochranné pásmo přímo zasahuje do vyvlastňovanými dávno realizovaných staveb – přístřešku pro auta a oplocení. Z technického hlediska nic nebrání položení dalšího kabelu vedle stávajícího kabelu k rodinnému domu manželů C., čímž by se ochranné pásmo rozšířilo jen zanedbatelně a prakticky by vyvlastňované nijak moc navíc neomezilo, alternativně navrhly odkoupení uvedené přípojky. Další variantou navrhli odkoupení přípojky sousedů C., jelikož vede přímo kolem pozemku parc. č. XC, což by vyvlastňované neomezilo vůbec. Jako poslední namítli, že vyvlastnitel nedoplnil žádost ve stanovené lhůtě a řízení mělo být zastaveno.
20. Následně vydal vyvlastňovací úřad prvostupňové rozhodnutí. Proti němu podali manželé O. odvolání. V odvolání reprodukovali své předchozí námítky.
21. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

Posouzení soudem

22. Krajský soud poté, co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
23. Krajský soud považuje za nezbytné již úvodem zmínit, že správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční. Je tedy na žalobci, aby zcela konkrétně uvedl, z jakých skutkových nebo právních důvodů považuje napadené rozhodnutí za nezákonné či nesprávné. Jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správní soudu již dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008–78, *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*
24. Žalobce vymezil rozsah přezkumu třemi žalobními body. Podle jeho názoru se v případě přípojky NN nejedná o stavbu podle zák. o urychlení výstavby, proto v jejím případě není dán ani veřejný zájem, který předpokládá zákon o vyvlastnění. Další námitkou napadá žalobce, že od rozhodnutí o umístění stavby více než 6 let. V posledním okruhu námitek žalobce namítal, že žalovaný nedostatečně a nesprávně vypořádal jeho odvolací námítky. O které námítky se jedná však žalobce blíže nespecifikoval. To učinil až v doplnění žaloby.
25. Co se týká námítky, že se nejedná o stavbu podle zákona o urychlení výstavby, pak s tímto názorem žalobce se soud neztotožnil. Podle § 1 odst. 4 zákona o urychlení výstavby *Energetickou infrastrukturou se pro účely tohoto zákona rozumějí stavby a zařízení elektrizační soustavy, plynárenské soustavy, soustavy zásobování tepelnou energií, stavby pro energetickou bezpečnost nebo stavby a zařízení ropovodů a produktovodů podle jiného zákona zřizované a provozované ve veřejném zájmu, pokud nejsou v rozporu s územním rozvojovým plánem a se zásadami územního rozvoje, dobýjecí stanice, vodíkové čerpací stanice nebo čerpací stanice na zkapalněný metan a stavby související s těmito stavbami a zařízeními.*

26. Podle § 2 odst. 2 písm. a) bod 1. zák. č. 458/2009 Sb. (dále jen „energetický zákon“) se distribuční soustavou rozumí *vzájemně propojený soubor vedení a zařízení o napětí 110 kV, s výjimkou vybraných vedení a zařízení o napětí 110 kV, která jsou součástí přenosové soustavy, a vedení a zařízení o napětí 0,4/0,23 kV, 1,5 kV, 3 kV, 6 kV, 10 kV, 22 kV, 25 kV nebo 35 kV provozovaný držitelem licence na distribuci elektřiny a sloužící k zajištění distribuce elektřiny na vymezeném území České republiky, včetně zařízení pro ukládání elektřiny, je-li plně integrovaným prvkem soustavy, a systémů měřicí, ochranné, řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky včetně elektrických přípojek ve vlastnictví provozovatele distribuční soustavy; distribuční soustava je zřizována a provozována ve veřejném zájmu.* Podle bodu 4. *elektrizační soustavou vzájemně propojený soubor zařízení pro výrobu, přenos, transformaci, ukládání a distribuci elektřiny, včetně elektrických přípojek, přímých vedení, a systémy měřicí, ochranné, řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky, a to na území České republiky.*
27. Energetický zákon tedy sám výslovně označuje elektrickou přípojku za součást distribuční soustavy, pokud je ve vlastnictví provozovatele distribuční soustavy. Účel přípojky, tedy kolika odběratelům bude sloužit, naopak pro to, aby přípojka byla součástí distribuční soustavy, rozhodný není.
28. Shodně se k této námitce vyjádřila i osoba zúčastněná na řízení ČEZ Distribuce, ale zejména i žalovaný, a soud se s jeho názorem s ohledem na výše uvedené plně ztotožňuje. Z uvedeného tak vyplývá, že žalobcův názor je nesprávný, pokud vychází z toho, že v případě elektrické přípojky se nejedná o stavbu podle zákona o urychlení výstavby.
29. Z citovaných ustanovení rovněž vyplývá, že je nesprávný názor žalobce, že není splněna jedna z podmínek vyvlastnění, tj. veřejný zájem. Veřejný zájem na vyvlastnění je dán, neboť účelem vyvlastnění je zřízení nového podzemního vedení přípojky NN rozšiřující distribuční síť vyvlastnítele. Podle § 2 odst. 2 písm. a) věta za středníkem energetického zákona, distribuční soustava je zřizována a provozována ve veřejném zájmu. Jak správně poukázaly správní orgány, distribuce elektřiny se rovněž uskutečňuje ve veřejném zájmu (§ 3 odst. 2 energetického zákona). Konečně, jak správně poukázal žalovaný, tam, kde veřejný zájem vyplývá ze zákona, není obecné pravidlo o potřebě prokazovat veřejný zájem uplatnitelné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2017, č. j. 8 As 187/2016-51).
30. Ostatně, i při vážení veřejného zájmu na elektrifikaci jednotlivých nemovitostí a dotčeného vlastnického práva je krajský soud přesvědčen, že veřejný zájem na zajištění elektrické energie v konkrétním případě převáží nad zásahem spočívajícím v omezení vlastnického práva žalobce.
31. Žalobce dále namítal, že od rozhodnutí o umístění stavby elektrické přípojky uplynulo již více než 6 let a jeho platnost již zanikla.
32. Úvodem k této námitce soud uvádí, že na námitku v takové míře obecnosti lze odpovědět pouze v obdobné míře. Žalobce touto námitkou míří na skutečnost, že rozhodnutí o umístění stavby obecně pozbývá platnosti ve lhůtě 2 let. Nicméně, jak vyplývá ze správního spisu, osoba zúčastněná na řízení ČEZ Distribuce, a.s. si ještě před pozbytím platnosti požádala o prodloužení platnosti rozhodnutí o umístění stavby, a tomuto požadavku bylo

vyhověno. Platnost povolení tak byla prodloužena na 5 let do 9. 1. 2024. To je přitom pro celou věc zcela zásadní.

33. Podle § 2 odst. 5 zák. o urychlení výstavby se po dobu vyvlastňovacího řízení staví běh lhůty platnosti rozhodnutí o povolení stavby. V době zahájení vyvlastňovacího řízení upravoval stavení lhůty § 2 odst. 3, že *po dobu vyvlastňovacího řízení se běh lhůty platnosti územního rozhodnutí, stavebního povolení a společného povolení, kterým se stavba umísťuje a povoluje (dále jen „společné povolení“), staví.*
34. Z uvedeného je tak klíčové, že rozhodnutí o umístění stavby muselo být platné v době zahájení vyvlastňovacího řízení, neboť dále se již jeho platnost stavěla (neběžela), což bylo splněno i v případě žalobce. Samotná okolnost, že bylo územní rozhodnutí vydáno již v roce 2016 a právní moci nabylo 9. 1. 2017, je tak bez vlivu na zákonnost napadeného rozhodnutí.
35. V rámci poslední námitky žalobce nesouhlasil s vypořádáním svých odvolacích námitek, přičemž k některým se detailněji vyjádřil v doplnění žaloby. I na tomto místě krajský soud uvádí, že míra precizace žalobních bodů obecně předvídá, jakým způsobem a v jaké konkrétnosti je správní soud povinen takové žalobní body vypořádat.
36. Úvodem k této skupině námitek krajský soud uvádí, že ověřil, že žalovaným byly vypořádány veškeré odvolací námitky, ale dokonce i námitky, které žalobce uplatnil před prvostupňovým orgánem. Na obecnou námitku žalobce tak může i soud odpovědět tak, že odvolací námitky byly vypořádány a podle názoru soudu i adekvátním způsobem.
37. Dále se již soud zabýval námitkami, které žalobce konkretizoval v doplnění žaloby.
38. Podle jeho názoru bránila vedení řízení o vyvlastnění překážka věci rozhodnuté. Prvostupňový orgán i žalovaný dospěli k závěru, že za situace, kdy předchází rozhodnutí o vyvlastnění bylo pravomocně zrušeno, nic nebránilo vedení správního řízení o tomtéž. S tímto názorem se ztotožňuje i krajský soud. Zrušením předchozího rozhodnutí o vyvlastnění nastal stav, kdy původní rozhodnutí o vyvlastnění neexistuje a nezakládá žádná práva a povinnosti. Přitom i judikatura Ústavního soudu vychází z toho, že pouze existence pozitivního rozhodnutí představuje překážku věci rozhodnuté (srov. nálezy ÚS ze dne 22. 1. 2019, sp. zn. II. ÚS 752/18).
39. Žalobce dále nesouhlasil s tím, že žalovaný řízení nezastavil, ačkoliv ČEZ Distribuce nereagovala na výzvu ze dne 21. 6. 2023, č. j. MMH/162266/2023, a ve stanovené lhůtě neodstranila vady žádosti.
40. Jak soud ověřil ze správního spisu, výše uvedenou výzvou vyzval vyvlastňovací úřad ČEZ Distribuce k odstranění nedostatků žádosti ve lhůtě 30 dnů a zároveň řízení přerušil. Předmětem doplnění měl být aktualizovaný znalecký posudek pro výpočet náhrady za vyvlastnění a zdůvodnění, proč věcné břemeno nelze navrhnout šetrněji, tj. na hranici pozemků, kde již jedno obdobné břemeno existuje. ČEZ Distribuce doplnila žádost až dne 4. 8. 2023. Ke zdůvodnění prodlení uvedla, že žádost nebylo možné doplnit dříve s ohledem na lhůtu nezbytnou ke zpracování a dodání znaleckého posudku.
41. Lze přisvědčit žalobci, že neodstranění podstatných vad žádosti, pokud brání dalšímu řízení, má za následek zastavení řízení. Tento důsledek vyplývá již ze samotného jazykového znění ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, podle kterého *řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání*

Shodu s prvopisem potvrzuje

pokračování v řízení. Nicméně, zastavení řízení není automatickým následkem neodstranění vad žádosti uplynutím lhůty pro jejich odstranění, který by správní orgán pouze formálně potvrdil, neboť lhůta pro odstranění vad není lhůtou prekluzivní, po jejímž marném uplynutí by vady odstranit nebylo možné. Při volbě procesního následku je naopak správní orgán povinen přihlídnout ke kontextu, znovu posoudit, zda nedostatky žádosti skutečně brání dalšímu řízení a zda je zastavení řízení zákonnou a správnou reakcí na vzniklou procesní situaci. Jak uvedl Nejvyšší správní soudu v rozsudku č. j. 6 As 139/2013-56 z 10. 9. 2014, veřejná správa je službou veřejnosti (§ 4 odst. 1 správního řádu) a komunikace úřadu s účastníkem řízení má pomoci provést jej správním řízením tak, aby dosáhl svého záměru při dodržení požadavků právních předpisů. Ač procesní pravidla interakci mezi úředníkem a účastníkem formalizují, nejsou účelem samy o sobě a jejich uplatňování je primárně cestou, nikoli cílem. Pochopitelně je zapotřebí bránit neúměrnému prodlužování řízení liknavým přístupem účastníků například i stanovováním lhůt pro splnění povinností a trváním na jejich dodržování, avšak toto formálně správné počínání by nemělo zastínit skutečný účel celého řízení o žádosti.

42. V nyní posuzované věci ČEZ Distribuce neodstranila vady své žádosti ve stanovené lhůtě, která skončila 21. 7. 2023. Byl tak splněn první předpoklad zastavení řízení, vyplývající z citovaného § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, tedy neodstranění vad žádosti v určené lhůtě. Nelze však přehlížet, že stanovená lhůta, je lhůtou procesní, tedy k jejímu zachování postačí, pokud účastník řízení poslední den lhůty zašle podání správnímu orgánu. Již v tomto okamžiku vzniká určité prodlení. Navíc, v nyní posuzované věci ČEZ Distribuce vysvětlila, proč se jí nepodařilo odstranit vady své žádosti včas; důvody neodstranění spočívaly v nezbytné lhůtě pro vypracování posudku, nešlo tedy o liknavost vyvlastnitele. I kdyby byly splněny další předpoklady, tedy že šlo o vady podstatné, které brání pokračování v řízení, byl žalovaný vždy povinen zvážit, zda správným následkem na neodstranění vad žádosti je zastavení řízení. Konečně, ve chvíli, kdy vyvlastnitel doplnil podklady, neměl vyvlastňovací úřad titul pro zastavení řízení, na což poukazoval i žalovaný.
43. Krajský soud se s tímto postupem a vypořádáním žalovaného ztotožňuje. I kdyby tomu tak nebylo a správní orgány by se dopustily procesního pochybení, pak otázkou je, jak toto pochybení zasáhlo do práv žalobce, což však žalobce nijak neuvedl.
44. Žalobce dále namítal, že žalovaný nesprávně posoudil šetrnost navrhovaného řešení, které je neproporciální. Neměl vycházet pouze z tvrzení společnosti ČEZ Distribuce, a.s. Závěry správního orgánu o nešetrnosti řešení nabízené žalobcem neobstojí, neboť nemají oporu ve faktickém stavu a jsou spekulativní. Žalovaný podle něj nepřihlédl k omezení v důsledku ochranného pásma.
45. Jak krajský soud ověřil v napadeném rozhodnutí, žalovaný se k námitkám žalobce zabýval šetrností navrhovaného řešení opakovaně, obšírně např. k námitce pod písm. k. nebo námitce č. 5, a na toto vypořádání se odkazuje i krajský soud. Žalovaný pak vysvětlil, z jakých důvodů nebylo možné zvolit jiné šetrnější řešení, když uvedl, že v případě žalobcem navrhovaného řešení by bylo nutné provést výkopové práce pod zpevněnou plochou určenou pro příjezd a přístup k rodinnému domu č. p. X ve vlastnictví vyvlastňovaných. Řešení zvolené společností ČEZ Distribuce, a.s. vyhodnotil žalovaný jako šetrnější, neboť je s ním spojený zásah o menší intenzitě, které není podmíněno úpravou či odstraněním staveb vyvlastňovaných. Žalovaný pak doplnil, že navržené řešení vede rovnoběžně s příjezdovou

Shodu s prvopisem potvrzuje

komunikací na pozemek parc. č. X, kterou protíná kolmo k pozemku parc. č. XC. Zároveň elektrická přípojka je vedena v blízkosti ochranného pásma vodního řádu, aby bylo zachováno stromořadí podél příjezdové komunikace s respektem ke kořenovému systému stromů. Není tedy pravdou, že by se správní orgány nezabývaly alternativní trasou záměru, správní orgány naopak prověřily proveditelnost a šetrnost obou variant. K tomu krajský soud shodně se správními orgány připomíná, že z judikatury správních soudů vyplývá, že pro zkoumání šetrnosti záměru slouží, resp. v poměrech projednávané věci primárně sloužilo územní řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2022, č. j. 8 As 222/2021-45 a v něm citovaná judikatura). Námitka je tedy nedůvodná.

46. Co se týče ochranného pásma a omezení z něj vyplývajících, krajský soud shodně se žalovaným uvádí, že ochranné pásmo vzniká ze zákona na základě pravomocného územního rozhodnutí (srov. § 46 odst. 1 energetického zákona). Z uvedeného tedy vyplývá, že ochranné pásmo vzniká již v důsledku územního rozhodnutí, a toto omezení tedy nemá původ v rozhodnutí o vyvlastnění.
47. Poslední námitkou poukázal žalobce na to, že geometrický plán, který vymezuje schválené řešení, neodpovídá skutečnosti a správní orgány bagatelizovaly odchylky a věc žádným způsobem neprověřily.
48. V řízení před správními orgány žalobce poukazoval na skutečnost, že vyvlastnění nelze provést dle přiloženého geometrického plánu z důvodu probíhající obnovy katastrálního operátu. Na tuto námitku žalovaný reagoval v napadeném rozhodnutí na str. 12, pod bodem c. Krajský soud se proto odkazuje na vypořádání, které provedl žalovaný, a ztotožňuje se s ním. Žalovaný uvedl, že obnova katastrálního operátu probíhala novým mapováním pro katastrální území Horní Bludovice. Ve vztahu k namítané nezpůsobilosti geometrického plánu se žalovaný odkázal na § 25 odst. 2 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí, a uvedl, že geometrický plán je možno vyznačit i v obnovené digitální mapě, neboť se nejedná o nesoulad s údaji v katastru, které by bránily zápisu změny.
49. V rámci ústního jednání poté krajský soud provedl důkaz výpisem z katastru nemovitostí, z něhož soud zjistil, že věcné břemeno, které bylo zřízeno prvostupňovým rozhodnutím již bylo zapsáno do katastru nemovitostí. Z uvedeného tak krajský soud dospěl k závěru, že námitka žalobce o nezpůsobilosti podkladového geometrického plánu je lichá. Vypořádání žalovaného tedy bylo správné a v souladu se zákonem, naopak žalobní námitka je nedůvodná.

Závěr a náklady řízení

50. Soud neshledal důvodnou žádnou z žalobních námitek, žaloba tak není důvodná, a soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I.).
51. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).
52. Výrokem III. přiznal soud část náhrady nákladů řízení i společnosti ČEZ Distribuce. Jedná se o náhradu nákladů, které marně vynaložila v souvislosti s cestou na první nařízené jednání,

Shodu s prvopisem potvrzuje

kteřé vřak bylo odročeno pouze pár hodin před jeho konáním z důvodu žádosti žalobce, přestože jeho osobní účast nebyla vyžadována a soudu bylo avizováno převzetí zastoupení advokátem. Oznámení o odročení se však pověřenému zaměstnanci dostalo, až když byl na cestě do Ostravy. Soud tak rozhodl, že se společnosti ČEZ Distribuce přiznává náhrada nákladů řízení ve výši 5 768 Kč, která sestává z náhrady cestovného ve výši 2 033 Kč a náhrady za ubytování 3 735 Kč. Tyto náklady osobě zúčastněné na řízení prokazatelně vznikly. Proto soud zavázal žalobce, který vznik těchto marně vynaložených nákladů zapříčinil. Lhůtu k zaplacení pak soud stanovil podle § 150 občanského soudního řádu ve spojení s § 64 s. ř. s.

53. Ve vztahu ke zbývajícím osobám zúčastněným na řízení soud rozhodl, že nemají právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV.) Vzhledem k tomu, že osobám zúčastněným na řízení podle obsahu spisu žádné náklady v souvislosti s plněním povinnosti, které jim uložil soud, nevznikly, soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že osobám zúčastněným na řízení náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 14. listopadu 2025

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl předsedou senátu Mgr. Jiřím Gottwaldem ve věci

žalobce: **J. O.**
zastoupený advokátkou Mgr. Ester Šamajavou
sídlem Křížkovského 617/10, 71200 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: **ČEZ Distribuce, a.s.**
sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín

J. B.
Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a.s.
sídlem 28. října 1235/169, 709 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2024, č. j. MSK 69440/2024, ve věci odnětí nebo omezení vlastnického práva, o opravě rozsudku,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. listopadu 2025, č. j. 25 A 41/2024-94, **se opravuje** tak, že se záhlaví doplňuje o údaj o zastoupení žalobce zástupkyní Mgr. Ester Šamajavou, advokátkou, sídlem Křížkovského 617/10, 71200 Ostrava.

Odůvodnění:

1. Při písemném vyhotovení uvedeného rozsudku došlo k písarské chybě, spočívající v neuvedení zástupkyně žalobce, advokátky Mgr. Ester Šamajové, do jeho záhlaví.
2. Podle ust. § 54 odst. 4 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), opraví předseda senátu v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti.
3. V souladu s citovanými ustanoveními předseda senátu opravil zjevnou chybu v psaní tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto opravného usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Ostrava 27. ledna 2026

Mgr. Jiří Gottwald

Shodu s prvopisem potvrzuje

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje